

FRIDUS: verkorting van WERENFRIDUS, Latijnse variant van WERENFRIED

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Weren-', 'Warin-' of 'War-' komt van een werkwoord dat 'bewaren' of 'bewaken' betekent.

2] '-Fried' of '-frid' = 'vrede'.

Dus 'bewaker van de vrede', 'bewaarder van de vrede' enz.

*

Werenfridus van Elst, Nederland; geloofsverkondiger; † **ca 760**.

Feest 14 & 27 (voorheen & nog te Emmerik) **augustus**.

Hij was een van de elf (of twaalf?) gezellen van Sint Willibrord († 739; feest 7 november). Net als Willibrord was hij afkomstig uit het Ierse klooster Rathmelsigi, waar abt Egbert († 729; feest 24 april) zijn jonge monniken enthousiast maakte om het evangelie te verkondigen aan de volkeren aan de overkant van de zee, die het licht van Jezus Christus nog niet hadden mogen aanschouwen.

Aanvankelijk werkte hij onder de Friezen, met name rond Medemblik in het huidige West-Friesland. De naam van het plaatsje Wervershoof schijnt nog terug te gaan op een hoeve (of hof), die hij daar bewoonde: Werfertshoeve, verbastering van Werenfried's hoeve. Nadien verhuisde hij naar Dorestad (= het huidige Wijk bij Duurstede). Tenslotte trok hij predikend rond in de Betuwe. Hij werd de eerste pastoor van de Gelderse plaats Elst, waar hij een kerkje bouwde. Volgens zeggen had hij te kennen gegeven, dat hij daar na zijn dood begraven wilde worden. Hij stierf te Westervoort op 14 augustus, waarschijnlijk in het jaar 760.

Het vervulde de inwoners van Westervoort met trots, dat zij het stoffelijk overschot van zo'n grote heilige in hun midden hadden. Ze waren dan ook niet van zins de inwoners van Elst te geloven, toen die kwamen zeggen, dat de heilige bij zijn leven duidelijk te kennen had gegeven bij hen begraven te willen worden. Uiteindelijk werd er besloten het op een godsoordeel te laten aankomen. Het lijk zou in een onbestuurd bootje worden gelegd. De oever waar het bootje zou aanspoelen, duidde aan waar de heilige begraven wenste te worden. De sloep dreef tegen de stroom in naar de kant waar de Elstenaren stonden. Met gejuich werd de heilige in hun midden opgenomen.

Hij werd bijgezet in het kerkje dat hijzelf had gebouwd, en dat sindsdien aan hem was toegewijd.

In 925 werden de relieken door bisschop Balderik van Kleef verheven tot de eer der altaren. Dat stond indertijd gelijk aan een officiële heiligverklaring.

In 1588 viel de inventaris van de kerk ten prooi aan hervormingsgezinde beeldenstormers. Trouwe gelovigen wisten enkele relieken in veiligheid te brengen. Onder andere door bemiddeling van de jezuïeten in Nijmegen kwamen ze uiteindelijk in de jezuïetenkerk van Emmerich terecht. Ze gingen verloren tijdens de bombardementen van de Tweede Wereldoorlog.

Werenfried is patroon van de plaats Elst (het bootje, waarmee hij stevast wordt afgebeeld, is in het gemeentewapen terechtgekomen). Naast Elst bezitten ook de plaatsen Wervershoof, Westervoort, Workum en Zieuwent een Werenfriduskerk.

Bovendien is hij beschermheilige van groentekwekers (met name die van West-Friesland en de Betuwe). Zijn voorspraak wordt ingeroepen tegen jicht.

Hij wordt afgebeeld in priesterornaat; met een scheepje, waarin zich vaak een doods-kist bevindt.